

Denne Grund for »Henstand« vil maa-  
ske nogle faa Kvinder, der ikke har givet  
sig Tid eller haft Lyst til at beskæftige sig  
videre med Spørgsmaalet, tage for gode  
Varer; men for enhver der *kender lidt* til  
Tingene, vil den kun virke som et Resul-  
tat af daarlig Underretning om Sagernes  
rette Forhold.

Den maa naturligvis kraftigt tilbage-  
vises, men hører dog ikke til de farligste.  
Anderledes med den næste:

»*Man vil først se, hvorledes Kvinderne  
fremtidig vil udfylde deres Plads i det  
kommunale Liv, — den gælder mere de  
valgte, end de der vælger, og i første Øje-  
blik kan der maaske synes noget rime-  
ligt i, at disse kvindelige Medlemmer i  
de kommunale Raad Landet over, skal  
ligesom aflægge et Vidnesbyrd om, hvor-  
vidt det vilde være Samfundet tilgode at  
give Kvinderne fuld Medbestemmelsesret i  
dets Anliggender.*

Men det er kun i *første Øjeblik*, det  
forekommer En, at denne Grund har  
nogen Berettigelse — i næste Sekund maa  
man nemlig gøre sig selv det Spørgsmaal,  
om der virkelig er sund Fornuft i at disse  
hundrede og nogle og tyve (jeg husker ikke  
saa nøje Tallet, men over 130 var det  
ikke), der er valgt ind i Raadene Landet  
over, skal være den Maalestok, hvormed  
Tusinder af Kvinders Forstand paa og  
Modenhed til fuld Deltagelse i det offent-  
lige Liv, skal maales — og om denne  
Maalestok vil give et sandt Udtryk for  
det Forhold, som man ønsker undersøgt.

Jeg nærer *ingen Frygt* for, at mine  
Medsøstre i det kommunale Arbejde for  
en *uhildet* Dommer i det store og hele  
skal staa tilbage for deres mandlige Kol-  
leger — men skulde en og anden iblandt  
dem vise sig Opgaven underlegen — ja,  
selv om det skulde gaa saaledes, at *mange*  
af dem ikke har den Indsigt, og er til den  
Hjælp, som vort kommunale Styre behø-  
ver, saa hævder jeg dog i Retfærdighedens  
Navn, at saadanne Tilfælde *bør ikke* an-  
vendes som Vaaben imod den Del af de  
kommunale Vælgere, der hører til samme  
Køn og som fordrer fuld Borgerret.

For det første er det et saa uhyre lille  
— meningsløst lille — Antal af dette Køn,  
man har givet Plads for og derved Lejlig-  
hed til at vise, hvad det duer til. — Af  
over 9,500 Kommunalraads-Medlemmer  
er ca. 130 Kvinder!!

Vil det ikke være absurd, at lade denne

meget lille Floks eventuelle Uduelighed  
staa som et talende Bevis for alle deres  
Kønsfællers Duellighed? Ingen, der er i Be-  
siddelse af et Gran af Retfærdighedsfølelse  
kunde gaa med til sligt!

(Skulde der i det hele taget anlægges  
en Intelligensskala for Opnaaelse af poli-  
tisk Valgret, saa tror jeg, at Mandefaldet  
vilde blive ligesaa stort hos den Del af Be-  
folkningen, der nu har Retten, som hos  
den Del, der kræver den).

For det andet er der en Ting, som jeg  
særlig ønsker at fremhæve: Det er i  
*mange* — rimeligvis i de fleste — Tilfælde  
*ikke Kvinderne selv*, der har bestemt,  
*hvem* af deres Kønsfæller, der skulde op-  
tages paa Listerne.

I min Nabokommune havde de kvinde-  
lige Vælgere udpeget flere dygtige Kvinder,  
*som vilde følge de forskellige Partier*. Man  
foreslog dem til Partierne og en enkelt af  
dem blev optaget. Flere af Partierne vra-  
gede imidlertid disse Emner, og tog andre  
Kvinder paa deres Lister.

Nu vil Skæbnen, at en af disse kvinde-  
lige Kandidater — der blev valgt og som  
ikke er udpeget af sit eget Køn — har det  
Uheld ikke at finde Anerkendelse hos en af  
sine mandlige Kolleger, som forleden Dag  
var tankeløs nok til at undre sig over, »at  
Kvinderne dog lod sig saa slet repræsen-  
tere i Raadet og satte saadanne Kandidater  
ind!«

Hvad jeg ønsker at slaa fast er:

at de Kvinder, der er valgt ind af Par-  
tierne repræsenterer Partierne og ikke  
Kvinderne,

at et Valg blandt disse Kvinder, som  
viser sig at være et Fejlgreb, ikke med  
Rette kan slynges i Ansigtet paa de Kvin-  
der, der banker paa for at komme videre,  
og

at et saadant Fejlgreb er ligesaa pin-  
ligt for de mandlige som for de kvindelige  
Vælgere, der har stemt paa vedkommende  
Liste og ikke mere pinligt end om det  
havde drejet sig om en mandlig Kandidat,  
valgt paa samme Liste.

Man fraraadede os at danne særlige  
Lister, man bejlede til os som »Partifæl-  
ler«, og de Kvinder, der er valgt som saa-  
dan er et Udtryk for Duelligheden indenfor  
et bestemt Parti, ikke indenfor et bestemt  
Køn.

Jeg advarer imod, at Kvinderne i deres  
berettigede Krav om politisk Stemmeret